

Retssystemet lider af uhyrlige mangler, og selv om de officielle myndigheder konsekvent benægter det, gennemføres der stadig væk dødsdomme i stort antal.

Kl. 13.25

Det skal også fremhæves, at piskning, stening og amputation fortsat florerer som en del af det almindeligt anvendte straffesystem. Så sent som i sidste uge rapporterede de internationale nyhedsbureauer om en dødsdom over en journalist, der åbenbart havde fornærmet præstestytet med nogle udtalelser, der blev anset for upassende.

Jeg er derfor glad for, at udenrigsministeren varslede, at det igen næste år vil blive aktuelt at søge vedtaget en resolution i FN's Menneskerettighedskommission, selv om det ikke lykkes EU-kredsen under det danske formandskab at opnå enighed om et EU-udspil. Vi må følge udviklingen nøje og arbejde på en positiv udvikling, men fortsat være kritiske over for de mange krænkelse af menneskerettigheder, der stadig er en del af den iranske hverdag.

Vi forudsætter i vores dialog, at løfterne om bedre menneskerettigheder ikke er noget, som kun iranerne lover ved møderne. Vi kræver, at der bliver sat handling bag ordene. En dialog med reformkræfterne og reformfløjene, som denne forespørgsel handler om, kan vi fra konservativ side fuldt ud tilslutte os. Det er vigtigt, at vi viser vores støtte til relevante reformkræfter i landet. Derfor vil jeg opfordre udenrigsministeren til løbende nøje at vurdere, hvem der i en sådan sammenhæng kan være relevant.

Det forslag til vedtagelse, som vi er medforlagsstillere til, støtter vi af gode grunde selvfølgelig selv.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne sige tak til udenrigsministeren for en udmærket redegørelse, som jeg i alt væsentligt er enig i.

Det forholder sig sådan, at vort forhold til Iran jo er præget af et grundlæggende dilemma. På den ene side er en helt utilfredsstillende situation på menneskerettighedsområdet, helt utilfredsstillende fremskridt på menneskerettighedsområdet, frastødende afstraffelsesformer og undertrykkelse.

Det hører med til billedet, at præsteskabet jo ikke kun udøver politisk magt i Iran, men også sidder på store dele af den økonomiske magt. Der er her en sammenvævning af politisk og økonomisk magt samlet i præsteskabet, som gør,

at økonomiske reformer måske er endnu vanskeligere end politiske reformer. Alt dette taler selvfølgelig for en meget kritisk holdning til Iran.

På den anden side er det i Iran så tydeligt, at der findes stærke reformkræfter, og at der i befolkningen er et ønske om at komme væk fra den nuværende situation. Det er bl.a. illustreret ved disse døgnstudentprotester, som jo er et interessant træk, som tydeligt markerer, at der i Iran er kræfter, som ønsker andre forhold end dem, der bydes i øjeblikket.

Vi skal altså afveje vort forhold til et land, hvor der på den ene side er undertrykkelse, frastødende afstraffelsesformer og almen undertrykkelse af menneskerettighederne, men på den anden side også stærke og tilsyneladende stærkere og stærkere reformkræfter. I den situation er det rigtige at indlede eller fastholde dialogen med regeringen og at forsøge at påvirke.

På dette grundlag kan jeg erklære mig enig med udenrigsministeren i hans redegørelse og også tilslutte mig det forslag til vedtagelse, som er fremsat.

Keld Albrechtsen (EL):

Den debat, som finder sted i dag, er vi glade for at SF har rejst, ikke mindst fordi vi har iagttaget noget, som vi i Enhedslisten faktisk opfattede som en ny linje over for det iranske regime. En mere venligtsindet linje, som den nye danske regering var slået ind på.

Kl. 13.30

Nu har jeg så lyttet godt til ministerens tale i dag, og der strammer han måske noget op på det. Men vi mener, man går for vidt med hensyn til indrømmelser til regimet uden at have tilstrækkelig med fremskridt til at kunne dokumentere, at det er berettiget.

Det er derfor, vi er medforlagsstillere til det forslag til vedtagelse, fru Anne Grete Holmsgaard var på talerstolen og fremsatte. Vi ønsker altså en noget skarpere kurs end den, regeringen er slået ind på. Når man forsøger på at opbygge en argumentation om en angivelig reformvenlig præsident, må man altså sige, at det desværre ikke er mange resultater, der er nået. Jeg lagde mærke til, at udenrigsministeren havde den forhåbning, at antallet af henrettelser var faldende i år, men jeg er ikke sikker på, at det helt holder vand. Jeg har faktisk den bekymring, at det i virkeligheden går den anden vej.

Bare i sidste uge faldt der en dødsdom over en akademiker, der havde formastet sig til at si-